

`Sygn. akt VII Kzw 559/18

POSTANOWIENIE

Dnia 4 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie - VII Wydział Karny Odwoławczy w składzie

Przewodniczący: SSO Jerzy Pukas

Protokolant : Justyna Szczap

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Częstochowie Bożeny Odulińskiej

po rozpoznaniu w sprawie **P. Z.**

s. J. i B. z domu K., ur. (...) w C.

skazanego za przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 k.k. i inne

zażalenia wniesionego przez obrońcę skazanego w

na postanowienie Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 10 maja 2018 r.

wydane w sprawie o sygn. akt II K 405/14, (VII Ko 2684/17)

w przedmiocie odmowy odroczenia wykonania kary pozbawienia wolności

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia

zażalenia nie uwzględnić i zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Zawierciu na podstawie art. 151 § 1 k.k.w. nie uwzględnił wniosku obrońcy skazanego P. Z. o odroczenie wykonania kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej przez Sąd Rejonowy w Zawierciu wyrokiem z dnia 25 czerwca 2014 r. w sprawie II K 405/14.

Zażalenie na to postanowienie złożył obrońca skazanego P. Z., który zaskarżył je w całości, zarzucając mu: błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a mający wpływ na treść rozstrzygnięcia.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez udzielenie skazanemu odroczenia wykonania kary na okres wynoszący 1 rok, alternatywnie wniósł o uchylenie w zaskarżonej części orzeczenia Sądu Rejonowego w Zawierciu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 151 §1 k.k.w. odroczenie wykonania kary pozbawienia wolności może nastąpić, jeżeli natychmiastowe osadzenie skazanego w zakładzie karnym pociągnęłoby dla niego i jego rodziny zbyt ciężkie skutki. Nie budzi przy tym wątpliwości, że uregulowanie to stanowi odstępstwo od zasady odbywania kary niezwłocznie po uprawomocnieniu orzeczenia i w związku z tym nie chodzi tu o zwykłe negatywne konsekwencje osadzenia skazanego w jednostce

penitencjarnej, ale o takie tylko skutki, które mogłyby stanowić niebezpieczeństwo dla sytuacji osobistej skazanego, bądź jego rodziny.

Jak słusznie zauważył Sąd Rejonowy, w niniejszej sprawie nie zaistniały tego typu okoliczności, które uzasadniałyby odroczenie wykonania kary pozbawienia wolności. Sąd Okręgowy miał w polu widzenia kwestie, na które powołuje się obrońca skazanego w treści zażalenia odnośnie tego, że skazany opiekuje się matką i dziadkami, pomaga im w zakupach i dokłada się do zakupu leków. Należy jednak pamiętać, że osadzenie celem odbycia kary pozbawienia wolności zawsze wywołuje pewne ujemne następstwa dla skazanego i jego najbliższych, przy czym są to naturalne konsekwencje odbywania kary w warunkach izolacji więziennej. Każdy bowiem kto dopuszcza się przestępstwa winien liczyć się z tym, że będzie musiał ponieść za swoje czyny konsekwencje w tym w postaci umieszczenia w zakładzie karnym, co z kolei będzie stanowić dolegliwość nie tylko dla sprawcy, ale również dla jego rodziny (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 12 grudnia 2007 roku, sygn. akt II AKz w 939/07, KZS 2008/5/96).

W niniejszej sprawie wykonanie kary pozbawienia wolności wobec P. Z. będzie oczywiście stanowić dolegliwość dla jego rodziny. Jednakże z uwagi na to, że ciężar opieki nad dziadkami skazanego w rzeczywistości spoczywa na matce skazanego - B. Z., a ta, jak ustalił Sąd Rejonowy jest wprawdzie osobą schorowaną, ale obecnie normalnie funkcjonuje w rodzinie, dolegliwości te nie powinny przekroczyć skali, o której mowa w art. 151 § 1 k.k.w.

Wymaga także podkreślenia, iż pozytywne ustalenie przez Sąd istnienia wymienionych w przepisie art. 151 § 1 k.k.w. okoliczności nie oznacza obowiązku odroczenia wykonania kary, lecz jedynie stwarza taką możliwość. Przedmiotem rozważań sądu powinno być bowiem nie tylko istnienie tych przesłanek, ale też takie okoliczności, jak: rzeczywista niezbędność pozostawania skazanego na wolności dla zrealizowania wskazanych we wniosku celów, realność wykorzystywania przez skazanego odroczenia w celu, jaki deklaruje we wniosku, dotychczasowe zachowanie się skazanego w aspekcie oceny, czy na wolności będzie przestrzegał porządku prawnego, a także możliwość zrealizowania celów, jakim ma służyć odroczenie wykonania kary, w inny sposób, bez bezpośredniego udziału skazanego w ich realizacji, bądź poprzez krótkoterminowe zezwolenie na opuszczenie zakładu karnego. Oceniając zatem zachowanie skazanego Sąd Rejonowy słusznie uznał, że jego dotychczasowe zachowanie, a także fakt, że od pół roku ukrywa się przed organami ścigania - nie uzasadniają wniosku o odroczenie wykonania kary pozbawienia wolności, tym bardziej, że wyrok zapadł w dniu 25 czerwca 2014 roku, uprawomocnił się w dniu 3 lipca 2014 roku i od tego czasu upłynął już okres ponad 4 lat i dalsze odwlekanie wykonania kary potęgować będzie w skazanym poczucie coraz to większej krzywdy ze strony wymiaru sprawiedliwości.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd Okręgowy nie uwzględnił wniesionego zażalenia i zaskarżone postanowienie utrzymał w mocy.